

Дитяче захоплення ВИЗНАЧИЛО ДОЛЮ

Світлана Кожарко – корінна костопільчанка, народилася на Адамівці у 1966 році. Як і всі діти того часу, зростала у галасливій компанії дівчат та хлопців, котрі не знали, що таке гаджети та айфони, а увесь свій вільний час проводили в рухливих вуличних іграх. У сім років дівчинка залишилася без батька. Її мама, Ольга Сергіївна, пережила сталінські табори, а після повернення із заслання майже півстоліття працювала робітницею у фібролітовому цеху Костопільського домобудівного комбінату. У шкільні роки Світлана захопилася спортом. Часто виступала за Костопільську школу №1 ім. Т.Г.Шевченка у районних змаганнях з волейболу, баскетболу, легкої атлетики. Особливо ж полюбила стрибати у довжину та біг на середні дистанції. Тримавши в руках свої перші спортивні нагороди, не думала - не гадала, що оте дитяче захоплення визначить її долю. Сьогодні Світлана Кожарко - знана і шанована в Костополі людина.

Розповідь про неї читайте на 3 сторінці

Дитяче захоплення визначило долю

Продовження. Початок на 1 сторінці

- Мама розповідала, що її вивезли до Сибіру разом зі своєю мамою Ганною та братом Володею за зв'язки із повстанцями, - знайомить з історією свого родоводу Світлана Кожарко. - Народилася вона в Головині, де в роки війни активно діяла Українська Повстанська армія. Одного маминого брата більшовики запроторили до Дубенської в'язниці, де й розстріляли. Баба Ганна, мама та її брат Володя відбували заслання в Іркутській області, у місті Свірську. Там мама й вийшла заміж. Після повернення в Україну купили хату в Костополі, де я і народилася.

Світлана Кожарко навчалася в міській середній школі №1 імені Т.Г.Шевченка. Найбільше дівчині подобалися уроки української літератури, яку викладав вчитель Анатолій Микитович Карп'юк. Перша школа славилася своїми спортивними традиціями та спортсменами. У шостому класі і Світлана серйозно захопилася спортом. Уроки фізичної культури у її класі вів вчитель Юрій Листопад. Він постійно залучав дівчину до районних змагань з легкої атлетики, волейболу, баскетболу. Сама ж вона віддавала перевагу стрибкам у довжину, бігові на середні дистанції. Згодом почала займатися на відділенні легкої атлетики в Костопільській ДЮСШ у тренера Степана Івановича Янчука. Талановитий фахівець розгледів у дівчині неабиякі спортивні нахили, тож згодом Світлана почала «пробувати» ще й стрибки у висоту, біг з перешкодами, метання списа і штовхання ядра.

Так минули місяці, роки, сповнені навчання і наполегливих, до сьомого поту, тренувань. На радість мамі і тренерові, Світлана встигала всюди. А вже перші районні й обласні легкоатлетичні змагання, в яких брала участь, показали, що тренер і юна спортсменка на повільному шляху, йдуть точно вивіренним курсом.

По закінченні школи вступила до Костопільського медичного училища, де одночасно з опануванням професії медичної сестри продовжила займатися легкою атлетикою. Вагомі спортивні здобутки приніс дівчині 1984-й рік. У місті Севастополь, де відбувалася першість України з легкоатлетичного багатоборства, юна костопільчанка виборола четверте місце. Набувши певного досвіду, Світлана затим вдало виступила в Чернігові, куди з'їхалися молодіжні збірні областей, щоб виявити кращих легкоатлетів-багатоборців республіканської ради ДСТ «Колос». Вихованка тренера Степана Янчука змагалася у семиборстві - суто чоловічому, як прийнято говорити, виді спорту. Він вимагає від атлета різнобічної як фізичної, так і

технічної підготовки. До його програми входять біг на коротку і довгу дистанції, стрибки в довжину та висоту, біг на 100 метрів з перешкодами, метання списа та штовхання ядра. Дівчина вміло розподілила свої сили і без зривів, на одному, так би мовити, подиху пройшла всю дистанцію змагань. У підсумку набрала 5505 очок, що значно перевищило норматив майстра спорту. Результати Світлани - переможниці змагань з трьох видів багатоборства - (стрибки у висоту і довжину, штовхання ядра) перевищили рекорди області. Загалом на рахунку нашої талановитої землячки чимало яскравих перемог у легкоатлетичному семиборстві. Не знала, приміром, вона собі рівних на зональних змаганнях на кубок колишнього СРСР серед дорослих, де захищала спортивну честь України. Бурхливіми оплесками вітали її глядачі в Латвії та в інших республіках колишнього Радянського Союзу.

- Хоча Світлана мала хороші фізичні здібності від народження, - цього у спорті замало, - ділиться секретами успіху своєї вихованки тренер Степан Янчук. - Тут велику роль відіграють надзвичайна працьовитість, сила волі, риси характеру та дотримання спортивного режиму. Вона багато працювала на тренуваннях, виявляла характер та ставила перед собою мету. Така відданість улюбленій справі принесла дівчині вагомі результати та визнання, що згодом визначило її подальшу життєву долю.

За плечима Світлани Кожарко навчання в Київському національному університеті фізичної культури і спорту. Отримавши диплом, уже як тренер повернулася у стіни Костопільської ДЮСШ «Колос», яку на той час очолював Валерій Несстеренко. Після відкриття у

2001 році обласного ліцею - інтернату спортивного профілю її запросили тренувати юних ліцеїстів. Тут продовжила діяльність у тандемі зі своїм тренером Степаном Янчуком. Удвох підготували цілу плеяду переможців та призерів всеукраїнських та міжнародних змагань. Скажімо, їхній вихованець Олександр Ничипорук став переможцем кубка Європи серед молоді у метанні списа. Сьогодні цей атлет є членом національної збірної України і в її складі готується до виступів на олімпійських іграх в Токіо. Інший вихованець, Микола Шама, - призер командного чемпіонату Європи та чемпіон України серед дорослих. Метальник списа Олександр Козубський - учасник юнацьких олімпійських ігор у китайському місті Нанкін та призер чемпіонату Європи в місті Баку. Світлана Кожарко та Степан Янчук підготували більше десятка чемпіонів України. Серед них - Катерина Дмитренко, Віталій Барук, Тарас Товкач (стрибки у довжину), Валерія Гуріна (біг 100 метрів з бар'єрами), Олександр Звіздецький, Олег Трофимчук, Олександр Клаус, Юлія Яковчук (метання списа) та інші.

Світлана Кожарко - турботлива мама. Її донька Христина два роки тому закінчила Костопільську ЗОШ №3 із золотою медаллю і нині навчається у Київському торгово-економічному університеті.

- Я люблю спорт, дітей, своє місто і свою роботу, - із захопленням розповідає Світлана Миколаївна. - Коли є для чого і кого жити - це додає натхнення і сил.

Костопільчани шанують свою відому землячку і бажають, щоб оте натхнення ще довго її не покидало, а на спортивному небосхилі засяяло ще багато її вихованців.